

Nar viist, at Politik gjør sig gjældende under alle Forhold. Selv paa et saa neutralt Omraade som Landboforeningerne, er der jo Tale om at sætte Højremænd ud for at sætte Venstremænd ind i deres Sted. Det Samme vil rimeligvis blive Tilfældet her, det tvivler jeg ikke om. For Næsten vil jeg sige, at jeg er sikker paa, at Ingen i det eventuelle Udvalg, hverken fra venstre eller højre Side, vil gjøre et politisk Nummer ud deraf, og derfor haaber jeg ogsaa, at man i Udvalget vil finde en anden Maade for disse Valg. Jeg tror, som sagt, ikke, at i dette Tilfælde, hvor man nødvendigvis maa haabe paa en Tilslutning fra de Rige og Velhavendes Side, vil være forstandigt, at danne en Bestyrelse, i hvilken der ingen Mulighed er for de Rige og Velhavende til at blive valgt ind. Men jeg tvivler, som sagt, ikke paa, at man nok, naar man kommer sammen i Udvalget, kan finde en eller anden Form for en Ændring heri, saa at vi kunne opnaa, hvad vi Alle ville, nemlig at faae saa mange Penge som muligt. Naar der i Paragraf 2 Nr. 7 staar: „Gaver, der maatte indkomme efter eller uden Bestyrelsens Opfordring“, har det vel sagtens ogsaa været Meningen, at disse skulde være Hovedindtægten, men i saa Tilfælde forekommer det mig, at det maatte være nødvendigt at indrette Bestyrelsen saaledes, at al Antipathi er udelukket. De Herrer ville naturligvis indvende, at Bestyrelsen for „de Fattiges Kasse“ nu er indrettet saaledes. Ja, det veed jeg meget godt, men jeg tror ogsaa, at en af Grundene, hvorfor det er gaaet saa daarlign med denne Institution, er, at Bestyrelsen ikke har været indrettet saaledes, at den har kunnet faae sig Sympathi alle Vegne. Naar den ikke har kunnet det, naar man altsaa ikke alle Vegne synes om „de Fattiges Kasse“, har Følgen været den, at de Rige har ladet deres Penge gaa andet Steds hen, eller ogsaa, at de har sagt, vi ville selv uddele de Penge, vi ville give; vi ville give til de Fattige, som vi kjende. Saa er der endnu en Ting, jeg til Slutning vil gjøre opmærksom paa, og det er den, at medens Loven af 8de Marts 1856 om de Fattiges Kasse kun havde Hensyn til Kjøbstæderne og til Landet, har dette Forslag medtaget Kjøbenhavn. Jeg kjender saa lidt til de kjøbenhavnske Forhold, at jeg vanskelig vil kunne udtale mig derom, og jeg kan navnlig aldeles ikke udtale mig om, hvorvidt dette Lovforslag vil kunne tilfredsstille Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og i det Hele Beboerne i Kjøbenhavn; jeg kan ikke negte, at jeg nærer en besteden Tvivl derom, men i hvert Tilfælde forekommer det mig, at det

ikke gaar an saadan at paaoktrovere en Hovedstad som Kjøbenhavn en Lov som denne, uden at vedkommende Kommunalbestyrelse har havt saa meget som Leilighed til at afgive sin Betænkning derover. Det forekommer mig, at dette ikke paa nogen Maade gaar an. Det er jo i det Hele Understøttelsestaxerens Mening og Hensigt at gjøre saa meget Godt, som muligt, men naar de nu efter Lovforslaget bleve indførte her i Kjøbenhavn, og Alle der være imod dem, kan det ikke negtes, at det ikke er rimeligt, at de vilde faae det Resultat, som Alle ønske. Jeg tror i det Hele taget, at er der nogen Lov, hvor der er nogen Grund til, inden den bliver forelagt, og i hvert Fald inden den kommer ud, at høre Kommunalbestyrelsernes Mening, gjælder det om denne Lov. I tidligere Tider var det Skik — i de senere Aar har det ikke saa meget været Tilfældet — at naar der kom saadanne vigtige Lovforslag, som væsentlig maatte afficere Kommunerne selv, hvad deres Stattebyrder angik eller i det Hele taget, saaledes f. Ex. saadanne, der havde Hensyn til de Fattige, saa bleve Kommunerne Erklæring derover afstæfede dem, og jeg tror, at hvad dette Lovforslag angaar, vilde det være særlig hensigtsmæssigt at faae en saadan Betænkning fra Kommunalbestyrelsen. Navnlig maa jeg rigtignok urgere, at jeg tror, det ikke er forvarligt at lade en saadan Lov komme ud, uden at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har havt Leilighed til at afgive sin Erklæring derover. Jeg kan i denne Forbindelse kun gjentage, hvad jeg sagde før, at det vilde have været heldigt og hensigtsmæssigt, om et Lovforslag som dette fremkom fra Regjeringen; derved kunde der, inden det forelagdes os, være indhentet de Oplysninger, uden hvilke hverken Folkethinget eller Landstinget kan træffe nogen upartisk Afgjørelse, og det vilde jeg ønske, var sket her.

Thorup. I Modsetning til den ærede sidste Taler, der mente, at vi skulde behandle dette Forslag i Forbindelse med Lovforslag om Alderdomsforjærgelsestaxer og Sygekasser mener jeg, at vi skulde behandle det i Forening med selve Fattiglovgivningen, og det forekommer mig da ogsaa, at en hel Del af de Udtalelser, som ere fremkomne, navnlig fra de to ærede sidste Talere, tyde paa, at det vilde være heldigt om man samtidig havde behandlet den almindelige Fattiglovgivning. Der kom nemlig mange Ting frem fra de ærede Talere, der nærmest vedrøre det offentlige Fattigvæsen, og det er jo ogsaa anerkjendt i tidligere